

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M.297...
Mud-H

Acc. No. 1.43.3

Author മുഹമ്മദ് നവാഹിബ്. എ

Title ഹിന്ദുക്കൾക്ക് മാതൃകയായ ഒരു ഉപദേശങ്ങൾ

3
7
MUH-
H

948

7

14353

ഹസ്തതു ലക്മാന്റെ
നൂറ് ഉപദേശങ്ങൾ

14353

എ. മുഹമ്മദുസാഹിബ്

166

അഞ്ചാംപതിപ്പ്
കോപ്പി 2000

297

1129

പകർപ്പവകാശം]

[4 ണ.

ഹസ്ത്രതു ലുക്മാൻ

നൂറ് ഉപദേശങ്ങൾ

ബി.

വിശുദ്ധ ഖർത്തൻ ശരീഫിൽ 'ലുക്മാൻ' എന്ന പേരിൽ ഒരുലുഗായം വെളിച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഹ: ലുക്മാൻ മഹത്വം പ്രസ്തുതമാകുന്നുണ്ട്. ഹ: ലുക്മാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പുത്രൻ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഖർത്തനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽക്കൂടുതലായി ഹ: ലുക്മാനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളൊന്നും ഖർത്തനിൽ വന്നിട്ടില്ല. ഹ: ലുക്മാൻ ഒരു നബിയായിരുന്നോ അല്ലയോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു ദൃശ്യമായ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉലമാക്കളെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുത്തആലാ ഹ: ലുക്മാൻ 'ഹിക്കമത്ത്' നൽകിയനുഗ്രഹിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനു സർവ്വോപരി തെളിവായിരിക്കുന്നു.

ഹ: ലുക്മാന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയോ ജന്മദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചോ സൂക്ഷ്മമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അബ്സീനിയായിൽ 'ലോബാ' എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ചിരുന്നതായും, ആടുമേയ്ക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോടു മഹത്തായ ഉപദേശങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നതായും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുകാണുന്നു. ഹ: ലുക്മാൻ ഒരുദിവസം ജനങ്ങൾക്കു പല ഉപദേശങ്ങൾ

നല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കവെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യസ്നേഹിതന്മാരിൽ ചിലർ അവിടെ വരികയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്വത്വത്തിൽ അത്ഭുതാധീനരായിത്തീർന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. “ലുകമാനേ! നീ ഞങ്ങളോടുകൂടി ആടുമേയ്ക്കുന്നവനായിരുന്നല്ലോ. സാരഗർഭങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ നീ എങ്ങനെ പഠിച്ചു? നീ ഈ ഉയന്ന നിലയെ പ്രാപിച്ചതെങ്ങനെ?” ഹ: ലുകമാന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “സത്യം പറയുക, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുക, ആവശ്യമില്ലാത്തകാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുക എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങളാൽ ഞാൻ ഈ നിലയെ പ്രാപിച്ചു.”

ഹസ്ത്രതു ലുകമാനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്രകാരം ഒരു ചരിത്രമുണ്ടു്. ഹ: ലുകമാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതോ ഉദ്ദേശസാല്പത്തിനായി ഒരിയ്ക്കൽ ഒരാളിന്റെ അടിമയായി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ താമസിച്ചുവരവെ ഹ: ലുകമാനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യജമാനൻ മറെറൊരു പ്രഭുവിനു വിറ്റു. പുതിയ യജമാനന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള പരിചയ്കളിൽ വ്യാപൃതനായി അദ്ദേഹം പകൽ മുഴുവനും യജമാനന്റെ അടുക്കൽതന്നെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇശാനമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഹ: ലുകമാൻ യജമാനനു സലാംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പിരിഞ്ഞുപോയി ഏകാഗ്രതയോടുകൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിൽ ഏറ്റെടുക്കയും അല്പരാത്രിവരെ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നീടു് തന്റെ യജമാനനെ വിളിച്ചുണർത്തി ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു: “യജമാനനേ! അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും മാറ്റും അത്മിക്കേണ്ട സമയമാണിതു്. പാപികളായ അടിമകൾ അവയെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അടിമകൾ അത്മിക്കുന്ന ഏതൊന്നും അവൻ സാധിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.” ഹ: ലുകമാൻ എല്ലാദിവസവും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യജമാ

നനായ പ്രഭുവിനു യാതൊരു മാനസാന്തരവും ഉണ്ടായില്ല. “അടിമേ! അല്ലാഹു സർവ്വശക്തനും, ഷജമാനിധിയും ഉദാരനമാകുന്നു. അവനെ ആരാധിക്കുന്നവർക്കും ആരാധിക്കാത്തവർക്കും അവൻ മറുപ്പുചെയ്തുകൊടുക്കും.” എന്നു പ്രഭു സമാധാനം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ മറുപടി കേട്ടുകൊണ്ട് ഹ: ലുക്മാൻ വീണ്ടും ആരാധനയ്ക്കു പോകുകയും പ്രഭാതനമസ്കാരത്തോടുകൂടി അതിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഹ: ലുക്മാൻ പ്രഭാതസമയത്തു തന്റെ യജമാനനോടുള്ള നന്ദിയെ നിറവേറ്റണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുണർത്തുകയും ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്തു: “യജമാനനേ! പ്രഭാതമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ജീവികളും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങും എഴുന്നേറ്റു് അല്ലസമയം അല്ലാഹുവിനെ ധ്യാനിക്കുക.” ഹ: ലുക്മാൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും രാവിലെ ഉണർന്നുഴന്നെല്ലാൻ ആ പ്രഭുവിനു സന്മനസ്സുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞു. ഒരിയ്ക്കൽ ആ പ്രഭു തന്റെ വയലിൽ ഗോതമ്പു വിതയ്ക്കുവാൻ ഹ: ലുക്മാനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി അയച്ചു. ലുക്മാനാകട്ടെ യജമാനൻ ഏല്പിച്ച ഗോതമ്പിനു പകരം വയലിൽ വിതച്ചതു് കടലായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞു് ആ പ്രഭു ലുക്മാനോടൊന്നിച്ചു കൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിക്കാൻ പോയി. ഗോതമ്പു വിതയ്ക്കുവാൻ ഏല്പിച്ചുചെയ്തിരുന്ന വയലിൽ കടലു വളർന്നില്ലെന്നതു കണ്ടിട്ടു പ്രഭു വിസ്മയത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു: “ലുക്മാനേ! ഇവിടെ വിതയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ ഗോതമ്പാണല്ലോ ഏല്പിച്ചതു്. ഈ കടലു ഇവിടെ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി?” ഹ: ലുക്മാൻ പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു സർവ്വശക്തനും ഉദാരനല്ലയോ. അവൻ ഗോതമ്പിനെ കടലയാക്കിത്തന്നതായിരിക്കും.” തന്റെ അടിമ ബുദ്ധിശൂന്യനാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ പ്രഭു പറഞ്ഞു: “ലുക്മാനേ!

അല്ലാത്തത്രെയാ സർവ്വശക്തനും ഉദാരനുംതന്നെയാണ്. അതിൽ സംശയമേയില്ല. എന്നാൽ ഗോതമ്പു വിതച്ചാൽ അതു കടലയായിത്തീരുകയെന്നുള്ളതു് സംഭവ്യമല്ല.” ഹ: ലുക്മാൻ പറഞ്ഞു: “യജമാനനേ! ഗോതമ്പു കടലയായി മാറുകയില്ലെങ്കിൽ മതിമറന്നു് ഉറങ്ങുന്ന അങ്ങേയ്ക്കു് സ്വസ്തിയസുഖം അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക.” ഈ മഹത്തായ ഉപദേശം നിമിത്തം ആ പ്രളനേർമാഗ്ഗ്ത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു.

ഒരുദിവസം ഹ: ലുക്മാന്റെ യജമാനൻ അദ്ദേഹത്തോടു് ഒരാടിനെ അറുത്തു് അതിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ എത്രയും പ്രധാനമായതിനെ പൊരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു വശ്യപ്പെട്ടു. ഹ: ലുക്മാൻ ഒരാടിനെ അറുത്തു് അതിന്റെ നാക്കും കരളും പാകംചെയ്തു് യജമാനനു നല്കി. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞു് യജമാനൻ ഹ: ലുക്മാനോടു് ഒരാടിന്റെ അപ്രധാനമായ ഭാഗത്തെ പൊരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. ഹ: ലുക്മാൻ, മുന്തു ചെയ്തതുപോലെതന്നെ ആടിന്റെ കരളും നാക്കും പൊരിച്ചു് യജമാനനു നല്കി. അപ്പോൾ ലുക്മാനോടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യജമാനൻ ചോദിച്ചു: “ലുക്മാനേ! ഞാൻ ഒരാടിന്റെ പ്രധാനഭാഗം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും, അപ്രധാനഭാഗം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും നിങ്ങൾ അതിന്റെ കരളും നാക്കുമാണ് എനിക്കു പാകംചെയ്തതന്നതു്. അതിനുള്ള കാരണമെന്താണ്?” ലുക്മാൻ പറഞ്ഞു: “ശരീരത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ല ഭാഗങ്ങൾ കരളും നാവുമാകുന്നു. അവതന്നെയാണ് എത്രയും ദുഷിച്ചതായിട്ടും തീരുന്നതു്. ഹൃദയം ദുർച്ചിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും നാവു ദുർച്ചാർത്ഥകളിൽനിന്നും അകന്നിരുന്നാൽ അവ എത്രയും നന്നായിരിക്കും. നേരേമറിച്ചാണെങ്കിൽ അവ എത്രയും ദുഷിച്ചതായും തീരും.” ഈ സാരവത്തായ ഉപദേശം നിമിത്തം ആ പ്രളവയ്കൻ ഹ: ലുക്മാന്റെ കൈ പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം പ്രദർശി

പ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫ: ലുക്മാനെ സംബന്ധിച്ച താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമുള്ള ഒരു കഥ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ ഒരു പ്രളവിന്റെ അടിമ ഒളിച്ചോടിപ്പോയിരുന്നതിനാൽ അവനെ അന്വേഷിച്ച നടന്നിരുന്നവർ രൂപസാമ്യംകൊണ്ട്

ഫ: ലുക്മാനെ സംശയിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി പ്രളവിനെ ഏല്പിച്ചു. ഫ: ലുക്മാൻ യാതൊരൊരിരഭിപ്രായങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കാതെ ഒരടിമയെന്ന നിലയിൽ താൻ

നിവൃത്തിക്കേണ്ട കൃത്യങ്ങളെ വീഴ്ചകൂടാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയ്ക്കു താൻ ആരാണെന്നോ, അവിടെ വന്നുചേർന്നത് ഏതുവിധമാണെന്നോ ഫ: ലുക്മാൻ ആ പ്രളവിനെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

തന്നോടു് എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങളുണ്ടാകാത്ത വിധം ഫ: ലുക്മാൻ ഒഴിഞ്ഞു പെരുമാറിവന്നതിനാൽ പ്രളവിനും വാസ്തുവസ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനവസരമുണ്ടായില്ല.

എന്നാൽ ആ പ്രളഹൃദത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടിപ്പോയിരുന്ന അടിമ സ്വയം തിരിച്ചുവരികയും ഫ: ലുക്മാന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി പ്രള ഗ്രഹിക്കുകയും നിരപരാധിയായ ഒരാളെ ഒരുവർഷംവരെ അടിമയാക്കിവയ്ക്കാൻ ഇടയാക്കിയ തന്റെ ബുദ്ധിശൂന്യതയെ കാത്തു് ലജ്ജിതനായി അദ്ദേഹം ഫ: ലുക്മാനോടു മാപ്പു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സംവത്സരക്കാലത്തെ അടിമജീവിതത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനായശേഷം ഫ: ലുക്മാൻ 'നോർദി'മൈതാനത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതായി ഒരു നിവേദത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. അക്കാലത്തു് ഒരുദിവസം ചില മലക്കുകൾ ഫ: ലുക്മാന്റെ അടുക്കൽ വരികയും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധിയാക്കുവാനാണു് അവർ വന്നതെന്നു

ഒരു സംവത്സരക്കാലത്തെ അടിമജീവിതത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനായശേഷം ഫ: ലുക്മാൻ 'നോർദി'മൈതാനത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതായി ഒരു നിവേദത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. അക്കാലത്തു് ഒരുദിവസം ചില മലക്കുകൾ ഫ: ലുക്മാന്റെ അടുക്കൽ വരികയും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിനിധിയാക്കുവാനാണു് അവർ വന്നതെന്നു

പറയുകയും ചെയ്തു. “എന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ എന്നെ ചലിപ്പിക്കാൻ (പ്രതിനിധി) ആക്കുവാൻ കല്പനയുണ്ടായോ?” എന്ന് ഹ: ലുക്മാൻ അവരോടു ചോദിച്ചു. “അങ്ങനെയല്ല. ചലിപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?” എന്ന് മലക്കകൾ ചോദിച്ചു. ഹ: ലുക്മാൻ പറഞ്ഞു: “ലോകത്തു് ഒരു ഭരണാധികാരിയുടെ നീതിനിർവ്വഹണത്തിൽ പല തെറ്റുകളും സംഭവിച്ചു എന്നുവരാം. അപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും തെറ്റുപറ്റിപ്പോയാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു് അർഹനായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, നീതിനിർവ്വഹണവിഷയത്തിൽ എനിക്കു് ജനങ്ങളുടെ അതൃപ്തിയേയും സമ്പാദിക്കേണ്ടതായിവരും.” ഹ: ലുക്മാൻ തന്റെ ഇംഗിതത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമാനസരണമുള്ള കല്പന അല്ലാഹുവിൽനിന്നും മലക്കകൾക്കു ലഭിച്ചു. “ലുക്മാനെ ഈ വിഷമമേറിയ സംഗതിക്കു നിർബ്ബന്ധിക്കേണ്ടതില്ല. നാം അവനു് ആത്മജ്ഞാനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ശരീഫിൽ ലുക്മാൻ എന്നൊരു അദ്ധ്യായത്തെ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “നാം ലുക്മാനു ജ്ഞാനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിനു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ഏതൊരുവൻ നന്ദികാണിക്കുന്നുവോ അവൻ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയാണു നന്ദികാണിക്കുന്നതു്. ആരെങ്കിലും (അതിനെ) നിരാകരിക്കുന്നതായാൽ (അവൻ തനിക്കുതന്നെയായിരിക്കും തിന്മയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. അല്ലാഹുവിനു തന്മൂലം ഒരു നഷ്ടവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അനാശ്രയനും സൂത്ര്യർഹനുമാകുന്നു.”

ഹ: ലുക്മാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ

ഹ: ലുക്മാൻ തന്റെ പുത്രനു നല്കിയ സുപദേശങ്ങളെ ഖുർആനിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ലുകമാൻ തന്റെ പുത്രൻ സദുപദേശം നൽകാനൊരുങ്ങിയ സമയത്തു് അവനോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: എന്റെ പ്രിയപുത്രാ! നീ അല്ലാഹുവിൻ്റെ (ഒന്നിനേയും) സമപ്പെടുത്തരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമപ്പെടുത്തുന്നതു നിശ്ചയമായും മികച്ച അപരാധമാകുന്നു.

(അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.) “മനുഷ്യനോടു് അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു് നന്മചെയ്യാൻ നാം അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മാതാവു് വിഷമത്തിനുമേൽ വിഷമംസഹിച്ചുകൊണ്ടു് (ഗർഭത്തിൽ) അവനെ ചുമന്നു. (പ്രസവിച്ചതിൽ) പിന്നീടും രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു അവൻ മുലകുടി നിറുത്തുന്നുള്ളു. അതിനാൽ നീ എനിക്കും നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും നന്ദികാണിക്കുക. എന്നിലേയ്ക്കാണ് നിങ്ങൾ മടങ്ങിവരേണ്ടതു്.

എന്നാൽ നിനക്കറിവില്ലാത്ത ഏതിനെക്കിലും എനിക്കു തുല്യമാക്കി ആരാധിക്കണമെന്നു് അവർ നിന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതായാൽ (അക്കാര്യത്തിൽ) നീ അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും ലോകജീവിതത്തിൽ നീ അവരോടു നല്ല നിലയിൽ പെരുമാറുകയും എന്നിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക. ഒടുവിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും മടങ്ങുന്നതു് എന്നിലേയ്ക്കാണ്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവയെപ്പറ്റി അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

(ഛ: ലുകമാൻ തുടൻപറഞ്ഞു:) എന്റെ പ്രിയപുത്രാ! (നന്മയാകട്ടെ തിന്മയാകട്ടെ) അതു് ഒരു കടുക്കളവായിരുന്നാലും, അതു പറയുന്നള്ളിലോ അല്ലെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളിലോ ഭൂമിയുളളിലോ ഇരുന്നാലും (കണക്കെടുക്കുമ്പോൾ) അല്ലാഹു അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനും (അവയെ സംബന്ധിച്ചു്) ശരിയായ പരിജ്ഞാനമുള്ളവനാകുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപുത്രാ! നമസ്കാരത്തെ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും, നന്മയെ ഉപദേശിക്കുകയും, തിന്മയെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിനക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകളിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും ഇതെല്ലാം മഹൽക്കായ്ക്കുള്ളൊക്കുന്നു.

(അഹംഭാവത്താൽ) നിന്റെ മുഖത്തെ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും തിരിക്കരുത്. ഭ്രമിയിൽ അധങ്കരിച്ചു നടക്കരുത്. നിശ്ചയമായും അഹങ്കരിക്കുന്ന ഗവ്വീഷ്ഠന്മാരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

നിന്റെ നടത്തയിൽ മദ്ധ്യനിലയെ കൈക്കൊള്ളുക. നിന്റെ സ്വരത്തെ താഴ്ന്നു കയ്യിലും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും ശബ്ദങ്ങളിൽ വെറുക്കത്തക്കതു കഴുതയുടെ (ഉച്ചത്തിലുള്ള) ശബ്ദമാകുന്നു."

1. "അല്ലാഹുത്തെ ആലായുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുക."

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും ഉണ്ടാകുന്നു. സവ്വത്തിന്റേയും അധിനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു മനുഷ്യൻ എപ്രകാരമാണു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതു്? മനുഷ്യൻ അവന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള എല്ലാ അവയവങ്ങളേയും അതാതിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സൽപ്രവൃത്തികളിലേയ്ക്കു തിരിക്കുന്നതായാൽ അതുതന്നെയായിരിക്കും നന്ദിപ്രകടനം. ശാഹ് അബ്ദുൽ അസീസു ദഹ് ലവി (റ) തന്റെ തഹ്മ്സീറിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: "ഒരു സന്താനലാഭമുണ്ടായാൽ അതിനുള്ള നന്ദിപ്രകടനം, ആ ശിശു ജനിച്ചതിന്റെ ഏഴാംദിവസം അതിന്റെ തലമുടിയിറക്കി ആ തലമുടിയുടെ തൂക്കത്തോളം സ്വർണ്ണമോ വെള്ളിയോ ദാനംചെയ്യുന്നതും, അക്കീക്ക (ആടിനെ അറുത്തു് അതിന്റെ മാംസത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നതു്) കൊടുക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഒരു പുതിയ

വസ്രം ലഭിച്ചാൽ അതിന്റെ നന്ദിപ്രകടനമായി തന്റെ പഴയ വസ്രത്തെ അഗതികളിൽ ഒരുവനു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. റമസാൻനോമ്പു നോല്ക്കുന്നതിനു കഴിവു നല്കിയതിനു മിത്തൂർസദക് കൊടുത്തു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ആഹാരംകഴിക്കുക, ദാഹശമനംവരുത്തുക എന്നിവയിലും ഉറങ്ങുകയും ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നതിലും നന്ദിപ്രകടനമായി അതാതിന്റെ സമയങ്ങളിൽ സുന്നത്തായ ദിക്റുകളെ ചെയ്യണം. താൻ കൃഷിചെയ്തതിൽനിന്നും ധാന്യങ്ങളും കായ്കനികളും ലഭിച്ചതിനുള്ള നന്ദിപ്രകടനം അവ മറ്റുള്ളവരും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനെ തടയാതിരിക്കുകയാകുന്നു. അഗതികളെ സഹായിക്കുന്നതാണ് തന്റെ തൊഴിലിനുവേണ്ടിയുള്ള നന്ദിപ്രകടനം. തനിക്കു ലഭിച്ച ജ്ഞാനത്തിന് നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് വിശുദ്ധവുർആനേയും മതപരമായ സംഗതികളേയും ജനങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നതിലാകുന്നു.

ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു ഗുണങ്ങൾ അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു. (1) മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടി അവനെക്കാൾ ഉന്നതനിലയിലുള്ള ആളിലേയ്ക്കായിരിക്കണം. അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ തെറ്റുകളെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. തെറ്റ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(2) ലൌകികകാര്യങ്ങളിൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടി തന്നിൽനിന്നും താഴ്ന്ന നിലയിലുള്ളവരിലേയ്ക്കായിരിക്കണം. അവരെ അപേക്ഷിച്ചു തനിക്കു അല്ലാഹു നല്കിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഈവിധം രണ്ടു ഗുണങ്ങളുമുള്ള ഒരാളാണ് അല്ലാഹുവിനു നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവനായിത്തീരുന്നത്.

2. “അല്ലാഹുവിനോടു യാതൊന്നിനേയും സമപ്പെടുത്തി ആരാധിക്കാതിരിക്കുക.”

ഏകനായ അല്ലാഹുവിനോടു മറ്റൊരു വസ്തുവിനെ സമപ്പെടുത്തുന്നതിനു 'ശീർക്കു' എന്നു പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനു പ്രത്യേകമായുള്ള ഗുണങ്ങൾ സൃഷ്ടികളിൽ ഒന്നിന്നും തന്നെ ഇല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയ്ക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു ശീർക്കു് ആകുന്നു. ഒരു സന്മാനത്തെ പ്രദാനംചെയ്യാനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മഹാരോഗത്തെ മാറാനോ, അന്ത്യന്റെ ആഗ്രഹത്തെ നിവൃത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനോ ഒരു മനുഷ്യനു്, അവൻ ഏതൊരു മഹൽസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചവനായിരുന്നാലും ശരി, അവനു കഴിയുന്നതല്ല. സൃഷ്ടികൾക്കു മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു് അവയ്ക്കു നേച്ചു നടത്തുകയും, അവയുടെ നാമങ്ങൾ ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അവയെ അല്ലാഹുവിനോടു സമപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. മറ്റു മഹാപാപങ്ങളെ അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുമെങ്കിലും ശീർക്കിനെ നിശ്ചയമായും അവൻ ക്ഷമിക്കുകയില്ല.

3. "മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുക."

മാതാപിതാക്കന്മാരോടു് അനുസരണയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും അവരെ സ്നേഹിച്ചും ശുശ്രൂഷിക്കണമെന്നും ഇസ്ലാംമതം അനുശാസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ വാല്യകൃതനെ പ്രാപിച്ചാൽ അവരോടു കഠിനവാക്കുകൾ പറയുകയോ, അവരോടു കോപത്തോടുകൂടി പെരുമാറുകയോ ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. നമ്മെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി രക്ഷിച്ചുവളർത്തിയവരാണു് അവർ. ആ വിചാരം എപ്പോഴും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ലോകപരിചയം സിദ്ധിച്ച അവർ നമ്മുടെ തെറ്റുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഗുണഭോഷിക്കുന്നതിൽ കണ്ഠിതപ്പെടേണ്ടതില്ല. വിനയപുരസ്സരം അവരെ അനുസരിക്കുകയാണു നമ്മുടെ കടമ.

എന്നാൽ ഒരു സംഗതിയിൽമാത്രം മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ഖർ ആനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണ്: “നിനക്കറിവില്ലാത്ത ഏതിനെക്കിലും എനിക്കു തുല്യമാക്കി ആരാധിക്കണമെന്ന് (നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരായ) അവർ നിന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതായാൽ (അക്കാര്യത്തിൽ) നീ അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ല.”

നിന്റെ നാഥൻ, തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റാരെയും) ആരാധിക്കരുതെന്നും മാതാപിതാക്കൾക്കു നന്മ ചെയ്യണമെന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെയടുക്കലുള്ള അവരിൽ ഒരാളോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരുമോ വാല്യം പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ അവരോടു് നിന്റയുടെ ലാജനകലന്ൻ ശബ്ദംപോലും പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ അവരെ ആട്ടിപുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. അവരോടു മയ്യാദയുള്ള വാക്കുകൾ പറയുക.

അവരോടു് കൃപയോടും താഴ്മയോടും പെരുമാറുക. “എന്റെ നാഥാ! ഞാൻ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ അവർ (വാത്സല്യപൂർവ്വം) വളർത്തിയതുപോലെ നീ അവർ രണ്ടുപേർക്കും കൃപചെയ്യേണമേ!” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക.

4. “തിന്മ ചെയ്യാതിരിക്കുക.”

ഒരു കടകിന്റെ അളവിൽമാത്രമേ തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചുള്ളൂ എങ്കിലും അല്ലാഹു അതിനെ അറിയാതിരിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യൻ അതിനെ എത്ര ഗ്രന്ഥമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നാലും അന്ത്യദിനത്തിൽ അല്ലാഹു അതിനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതും ശിക്ഷ നല്കുന്നതുമാണ്.

5. “നന്മയെ ഉപദേശിക്കുകയും, തിന്മയെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുക.”

നന്മയെ ഉപദേശിക്കുകയും, തിന്മയെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവൻ അതിനെ സ്വപ്രവൃത്തി മുഖേന

പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രവൃത്തി കൂടാതെ പ്രസംഗം ഫലംചെയ്യുന്നതല്ല; അത് അല്ലാത്ത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ഉപദേശിക്കുകയും തിന്മയെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഓരോരുത്തരുടേയും കർത്തവ്യമാകുന്നു. റസൂൽ (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “നിങ്ങളിലൊരാൾ ഒരു ദുഷ്ടമം കണ്ടാൽ അതിനെ കൈകൊണ്ടു തടയണം. അഥവാ അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ നാവുകൊണ്ടു വിരോധിക്കണം. അതിനും കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ടു അതിനെ വെറുക്കുക. ഇതു ഇഴമാനിൽ ഏറ്റവും ശക്തികുറഞ്ഞതാകുന്നു.

6. “അഹംഭാവത്തോടുകൂടി ജനങ്ങളിൽനിന്നും മുഖത്തെ തിരിക്കാതിരിക്കുക.”

“ഹൃദയത്തിൽ അണുഅളവ് അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല” എന്നും, “അഹങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ എത്രയും ദുഷിച്ചവനാണ്” എന്നും നബി (സ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. “ഉറക്കെ സംസാരിക്കാതിരിക്കുക.”

ഉറക്കെ സംസാരിക്കുന്നത് ശ്രോതാവ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരികയില്ല. ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കഴുതയുടെ ശബ്ദത്തെപ്പോലെ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ അടുക്കലുള്ളവർക്ക് കേൾക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വല്ല കാരണവശാലും ഉറക്കെ സംസാരിക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല. വെള്ളിയാഴ്ച ‘ജിംആ’യിലെ പുത്തൂബ മുതലായതും ഉറക്കെ ഓതാവുന്നതാണ്.

8. “യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാതെ ഒരു കാര്യവും പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുക.”

ഏതൊരു കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂണ്ണമായ അറിവില്ലാതെ സംസാരിക്കരുത്. കാര്യമറിയാതെ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതായാൽ പല അബദ്ധങ്ങളും സംഭവിക്കും. ലൌകികമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനകൾകൊണ്ടു പല ഉപദ്രവങ്ങളേയും നേരിടേണ്ടതായിവരും. എന്നാൽ മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലാണെങ്കിൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമാകുന്നതാണ്.

9. “ഓരോ മനുഷ്യനേയും അയാളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരണമായവിധം ബഹുമാനിക്കുക.”

മാതാപിതാക്കന്മാർ, ഗുരുഭൃതന്മാർ, സ്നേഹിതന്മാർ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുതലായവരിൽ ഓരോരുത്തരേയും അവരുടെ സ്ഥാനത്തിന് ഉചിതമായവിധത്തിൽ വേണം നാം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതു്. നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “നമ്മിൽനിന്നു് വലിയവരെ ബഹുമാനിക്കാത്തവനും നമ്മിൽനിന്നും താഴ്ന്നവരോടു കാരുണ്യം കാണിക്കാത്തവനും നമ്മളിൽപെട്ടവനല്ല.”

10. “യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അറിയുക.”

യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അറിയാതിരിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹുവും മനുഷ്യരും സ്നേഹിക്കുകയില്ല. ഫസ്രത്തു അലി (റ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നീ അറിയുക. അപ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരെ നിനക്കു് അറിയുവാൻ കഴിയും.” ഈ ഉപദേശത്തിൽനിന്നും ഓരോ സംഗതികളുടേയും യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

11. “രഹസ്യത്തെ മറച്ചുവയ്ക്കുക.”

മനുഷ്യനു് പല രഹസ്യങ്ങളും അവന്റെ ജീവിതത്തോടു ബന്ധിച്ചുണ്ടായിരിക്കും. അന്യോന്യം ആ രഹസ്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതി

നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു പല ആപത്തുകളും നേരിടുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ മതനിയമമനുസരിച്ചു വെളിപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത രഹസ്യങ്ങളുമുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ പരലോക ശിക്ഷയ്ക്കു് അവൻ പാത്രമാകുന്നതാണ്.

12. “ഉത്തമനായ സ്നേഹിതനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.”

ഐശ്വര്യത്തിലും സുഖത്തിലും നമ്മിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു കൂട്ടുപിടിക്കുകയും നമുക്കു ദാരിദ്ര്യമോ ദുഃഖമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മിൽനിന്നകന്നുപോകയുംചെയ്യുന്ന ഒരുവനെ സ്നേഹിതനായി സ്വീകരിക്കരുതു്. നമ്മുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ പങ്കുകൊള്ളുന്ന ഒരുവനാണ് ഉത്തമസ്നേഹിതൻ.

13. “മായന്മാരെയും മൃഗന്മാരെയും കൂട്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുക.”

ബുദ്ധിശൂന്യന്മാരെയും വിദ്യാവിഹീനന്മാരെയും കൂട്ടുപിടിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധി കൂടി വികാസം കുറഞ്ഞു വരികയും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജ്ഞാനം ക്രമേണ നമ്മെ വിട്ടുകലുകയും ചെയ്യും.

14. “ബുദ്ധിമാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരുമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.”

ബുദ്ധിമാന്മാരുമായി സഹകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് ലൌകികമായും പാരത്രികമായുമുള്ള പല സംഗതികളുടേയും യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും തദ്പാഠാ ലൌകികമായും ആത്മീയമായും നമുക്കു് ഔന്നത്യം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുന്നു. നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മതത്തിലാകുന്നു. നിങ്ങളിലൊരാൾ, ആരോടാണു സഹകരിക്കേണ്ടതെന്നു് അവൻ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.”

15. “സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുക.”

ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും സൗഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനമാണുള്ളത്. അതിനാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഓരോ മനുഷ്യനും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

16. “സ്രീകളുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക.”

സ്രീകളുടെ വാക്കുകേട്ടു മൂന്നുപിന്നും ആലോചിക്കാതെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കു ചാടിപ്പറപ്പെട്ടു അപമാന്യരായി ഭവിച്ചവരുടെ കഥ വിരളമല്ല. ‘സ്രീകളോടു’ ആലോചിക്കുവിൻ. എന്നാൽ അവർ പറയുന്നതിനു വിചരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുവിൻ’ എന്നു മഹത്തുക്കൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്രയും അർത്ഥവത്താണ്.

17. “പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമാന്മാരോടാലോ ചിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുക.”

ഏതു കാര്യവും ഗുണദോഷവശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കരുത്. ലോകപരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമാന്മാരുമായി അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു അവരുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ടതു് അന്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. അന്യരെ അറിയിക്കാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പലതും ദോഷകരമായി പരിണമിക്കാറുണ്ട്. നബി (സ) യോടു് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് “കാര്യങ്ങളിൽ അവരോടു് (സഹാബികളോടു്) നീ ആലോചിക്കുക.” എന്നാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു്, ഒരു കാര്യം അന്യരുമായി ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യമേറിയതാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. മനുഷ്യർ മൂന്നുവിധത്തിലാകുന്നു. (1) തന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു് ആലോചിക്കുകയും, മറു് അനുഭവസ്ഥന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ; അവൻ ഉത്തമനും പൂർണ്ണനാകുന്നു. (2) അന്യരോടാലോചിക്കാതെ സ്വഭിപ്രായ

മനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ; അവൻ മദ്ധ്യമനം അപൂർണ്ണമാകുന്നു. (3) അന്യരോടാലോചിക്കാതെയും സ്വയം ചിന്തിക്കാതെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ; അവൻ അധമനാകുന്നു.

18. “യാതൊരു രേഖയും കൂടാതെ ഒരു സംഗതിയും സംസാരിക്കരുത്.”

ലൗകികമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ സത്യത്തേയും ന്യായത്തേയും ആധാരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സത്യവും ന്യായവും വിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ സ്വീകാര്യമായിത്തീരുന്നതല്ല. മതത്തെ സ്സർവ്വീകുന്ന ഏതൊരു സംഗതിയും ഖർആനിനേയോ, ഫദീസിനേയോ, സഫാബത്തിന്റെ ഐക്യകണ്ഠോക്തയുള്ള അഭിപ്രായത്തേയോ, ഖിയാസിനേയോ ആധാരമാക്കി വേണം സംസാരിക്കേണ്ടത്. അപ്രകാരമല്ലാത്തുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മതദൃഷ്ട്യാ പരിത്യാജ്യമാകുന്നു. നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങളിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ രണ്ടും സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകയില്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ കിത്താബും, റസൂലിന്റെ സുന്നത്തുമാകുന്നു.”

19. “യെരൂസലേമിനെ, അപഹരണസ്വത്തുപോലെ കരുതുക.”

ഐഹിക-പാരത്രികജീവിതങ്ങൾക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അതാതിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയും കഴിവും യെരൂസലേമിനാണു് ഉള്ളതു്. വാൽക്യത്തോടടുക്കുന്നോരും ശക്തിയും സാമത്വവും കുറഞ്ഞുവരികയും വാൽക്യം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ തീരെ അശക്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് യെരൂസലേമിനുള്ളതന്നെ ഉന്നതിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആ കാലം അപഹരണസ്വത്തുപോലെ മാത്രമേ നമ്മോടു

ബന്ധപ്പെടുന്നള്ള എന്ന സംഗതി വിസ്മരിക്കരുത്. നബി (സ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. “മരണത്തിനുമുമ്പുള്ള ജീവിതകാലത്തേയും, രോഗത്തിനുമുമ്പുള്ള ആരോഗ്യാവസ്ഥയേയും, വാല്യകൃത്തിനുമുമ്പുള്ള യൗവ്വനകാലത്തേയും, ദാരിദ്ര്യത്തിനുമുമ്പുള്ള ഐശ്വര്യത്തേയും, ജോലിയിൽ ഇടപെടുന്നതിനുമുമ്പുള്ള വിശ്രമകാലത്തേയും നീ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.”

20. “ശത്രുക്കളോടും മിത്രങ്ങളോടും മുഖപ്രസന്നതയോടു കൂടി പെരുമാറുക.”

ശത്രുവിനോടു ദുർമ്മുഖം കാണിക്കുന്നതായാൽ ഇരുകൂട്ടരിലും ശത്രുത്വം വളർച്ചുവരുന്നതല്ലാതെ അതു നീങ്ങുന്നതല്ല. അപ്രകാരമുള്ള ശത്രുത്വം പ്രതിക്രിയ മുതലായ ഹീനകൃത്യങ്ങൾക്കു മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കും. നേരേമറിച്ചു ശത്രുവിനോടു നാം സന്തോഷപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നതായാൽ അവൻ ശത്രുത പുലർത്താൻ കഴിവില്ലാതെ വരും. അങ്ങനെ സൗഹാർദ്ദപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നതിനു് നിഷ്പ്രപടമായ മുഖപ്രസന്നതയ്ക്കു കഴിവുണ്ട്. ഐഹികമായ ആപത്തുകളിൽനിന്നും അതു നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

21. “വരവിനനുസരിച്ചു ചെലവുചെയ്യുക.”

വരവിൽ കൂടുതലായി ചെലവുചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അമിതമായി ചെലവുചെയ്തുകൊടുക്കിയാൽ അന്യനു കടപ്പെടേണ്ടിവരികയും തനമുലം ക്ലേശങ്ങൾ ഓരോന്നായി നമ്മെ വലയംചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ധനവിനിമയത്തിൽ നാം ഏതു നയമാണ് അവലംബിക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ളതു താഴെ പറയുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

“നിന്റെ കൈകളെ പിടലിയിൽ കെട്ടപ്പെടുത്തരുത്. എന്നാൽ ആ കൈകളെ മുഴക്കെ നീ തുറക്കുകയും

ചെയ്യരുത്. ഇവ രണ്ടിനോടും മദ്ധ്യവസ്ഥയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.”

പ്രവാചകവർഗ്ഗനായ നബി (സ) നമ്മോടു് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. ഒരുവൻ അവന്റെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു ചെലവുചെയ്യാതിരുന്നാൽ ആക്ഷേപാഹ്നായിത്തീരമെന്നും എന്നാൽ മുഴുക്കെ ചെലവുചെയ്യുന്നതായാൽ പശ്ചാത്തപിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഏതു കാര്യത്തിലും മദ്ധ്യനിലയെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും നബി (സ) നമുക്കു് ഉൽബോധനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ലൌകികമായോ പാരത്രികമായോ ഉള്ള ഏതൊരു കാര്യങ്ങളിലും മദ്ധ്യനില സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം.

22. “അതിഥിയെ മാനു്വമായ നിലയിൽ ഉപചരിക്കുക.”

അതിഥിയെ യഥോചിതം ബഹുമാനിക്കുകയും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. വിരുന്നുകാരന്മാരെ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന വാക്കുകളോ പ്രകടനങ്ങളോ യാതൊരുവിധത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തരുതു്. അതിഥിയെ സല്പരിചരിക്കണമെന്നതു നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തുകളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാകുന്നു. “നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സല്പരിചരിക്കവിൻ. അതു നിങ്ങളുടെയിടയിൽ സ്നേഹത്തെ സ്ഥായിയായി നിലനിർത്തുന്നതാണ്” എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

23. “ശരീരത്തെയും വസ്ത്രങ്ങളേയും ശുദ്ധമാക്കി വയ്ക്കുക.”

ആന്തരമായ ശുദ്ധിക്കു ബാഹ്യമായ ശുദ്ധി അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തെയും നാം ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളേയും ശുദ്ധമാക്കി വയ്ക്കുന്നതായാൽ ബാഹ്യമായ ശുദ്ധിക്ക് അതു മതിയാകുന്നതാണ്. “ഇസ്ലാം ശുചിത്വത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നും “ശുചി യഥാർത്ഥവിശ്വാസത്തിന്റെ അർത്ഥമാകുന്നു” എന്നും നബി (സ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും ശരീരത്തെയും വസ്ത്രത്തെയും ശുദ്ധമാക്കിവയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

24. “സന്താനങ്ങൾക്കു് അറിവും, മയ്യാദകളും അഭ്യസിപ്പിക്കുക.”

സന്താനങ്ങളുടെ ജ്ഞാനഭിവൃദ്ധിക്കും സംസ്കാരോന്നമനത്തിനുംവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കേണ്ടതു് മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അതിപ്രധാനമായ കടമയാകുന്നു. “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു് അറിവിനേയും മയ്യാദയേയും കൈയെഴുത്തിനേയും പഠിപ്പിക്കുക.” എന്ന് നബി (സ) ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കുതിരസ്സുവാരി, വെള്ളത്തിൽ നീന്തൽ, ചുർത്തൻ ഇവയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു പല ഹദീസുകളും വന്നിട്ടുണ്ടു്.

25. “വലതുവശത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുക.”

ചെരിപ്പിടുന്നതു് ആദ്യം വലതുകാലിൽ ആയിരിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ വലതുകാൽ മുൻപിൽ വച്ചായിരിക്കണം മസ്ജിദിലും മറ്റും കടക്കേണ്ടതു്. വലതുവശത്തേയ്ക്കു് വസ്രൂം ധരിക്കുകയും വലതുകൈകൊണ്ടു് എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

26. “രാത്രികാലങ്ങളിൽ സംഭാഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ പതുക്കെ സംസാരിക്കുക.”

പകൽസമയത്തുള്ള ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളെല്ലാം രാത്രിയാകുന്നതോടുകൂടി കുറഞ്ഞുവരികയും അല്പരാത്രിയോടുകൂടി അന്തരീക്ഷം നിശ്ശബ്ദാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ പകൽ സംസാരിക്കുന്നതു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അന്യർ നമ്മുടെ സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും തന്നിമിത്തം പല വിഷമങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതിനും ഇടയാകയും ചെയ്യാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്.

27. “പകൽ സമയങ്ങളിൽ സംഭാഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ചുറ്റുപാടും ശ്രദ്ധിക്കുക.”

അന്യർ കേൾക്കുന്നതുനിമിത്തം വല്ല ദോഷവും സംഭവിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് ചുരുപാടും സൂക്ഷിച്ചിട്ടു വേണ്ടതാകുന്നു.

28. “മിതമായ ഭക്ഷണം, മിതമായ സംഭാഷണം, മിതമായ നിദ്ര എന്നിവയെ അനുകരിക്കുക.”

അമിതഭക്ഷണത്താൽ മനുഷ്യന് അലസതയും ക്ഷീണവും ബുദ്ധിമാന്ദ്യവും നേരിടുകയും നിദ്രചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശൗത്യം വലിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്മീയമായും ലൗകികമായുമുള്ള സർവ്വപുരോഗതിക്കും പ്രതിബന്ധമായി അലസത അവനെ നാശഗന്തത്തിൽ നിപതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.

29. “നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത സാധനങ്ങളെ മറുളളവർ ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്നു വിചാരിച്ചു കൊടുക്കരുത്.”

“നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്നും ചെലവുചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ നന്മയെ പ്രാപിക്കുകയില്ല” എന്നു വിശുദ്ധ ചർത്തനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഒരുവൻ തനിയ്ക്കിഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധനത്തെ തന്റെ സഹോദരനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുവരെ അവന്റെ ഈമാൻ പൂണ്ണമാകുന്നതല്ല.” എന്നു നബി (സ) യും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

30. “ഏതു കാര്യവും നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക.”

31. “തനിക്കു അറിവില്ലാത്ത സംഗതിയിൽ അറിവുണ്ടെന്നു നടിക്കരുത്.”

ഏതു സംഗതിക്കും അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു സമ്പാദിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള അറിവു ഇല്ലാതെ അതുണ്ടെന്നു ഭാവിക്കുന്നവൻ അവന്റെ പരാജയത്തെ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരികയും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. “ഒരുത്തന്റെ അറി

വിൽ പകുതിഭാഗവും, എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറയുന്നതാകുന്നു” എന്നു ഹ: ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

32: “സ്രീകളോടും കുട്ടികളോടും രഹസ്യകാര്യങ്ങൾ പറയരുതു്.”

അവർക്കു് രഹസ്യത്തെ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള മനശ്ശക്തിയില്ല. കാര്യങ്ങളുടെ ഗുരുലഘുത്വങ്ങളും അവർ ചിന്തിച്ചെന്നു വരികയില്ല. അവർ ഉദ്ദേശിക്കാതെതന്നെ സംഗതികൾ പറഞ്ഞുപോകുന്നതു സാധാരണമാകുന്നു.

33: “കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി ആരെയും സ്നേഹിക്കരുതു്.”

ഉദ്ദേശത്തിനു വിപരീതം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അതു വലുതായ ക്ലേശത്തിനു കാരണമാകും.

34: “നിസ്സാരമായിരിക്കുന്നവർ വ്യഭിചാരസന്താനങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രയോജനത്തെ ആഗ്രഹിക്കരുതു്.”

35: “ഗുണദോഷഫലത്തെ ചിന്തിക്കാതെ ഏതും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക.”

ഒരു കാര്യം പ്രവർത്തിച്ചശേഷം അതിൽനിന്നുണ്ടായ ദോഷത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ഭ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ പ്രയോജനമില്ല. പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അതിനെപ്പറ്റി നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കിടയാകാതെ കഴിക്കാവുന്നതാണ്.

36: “താൻ ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സംഗതിയെ നിസ്സാരമായി വിചാരിക്കരുതു്.”

പ്രവർത്തിച്ചാലല്ലാതെ ഏതൊരു കാര്യത്തിന്നു് വിഷമം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതല്ല. ആരംഭത്തിൽ നിസ്സാരമെന്നു തോന്നുന്ന പല കാര്യങ്ങളും വിഷമത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നിവൃത്തിക്കുവാൻ കഴിയാതെവരുന്നതു് സാധാരണ സംഭവമാകുന്നു.

37. “ഒരു കാര്യവും പരിചയിക്കാതെ ചെയ്യാമെന്നു വാദിക്കരുത്.”

ആ വാദം അപൂർണ്ണതയ്ക്കും കഷ്ടനഷ്ടത്തിനും കാരണമാകുന്ന ഒന്നാകുന്നു.

38. “ഇന്നു ചെയ്യേണ്ട കാര്യത്തെ നാളത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കരുത്. നാളെ ചെയ്യുവാനുള്ളത് ഇന്നു ചെയ്യുകയുമാരുത്.”

അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും എല്ലാ സംഗതികൾക്കും കൃത്യസമയം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം ഓരോ സംഗതികളും അതതിന്റെ ക്ലിപ്തസമയങ്ങളിൽതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

39. “തന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രായമുള്ളവരോടു കളിവാക്കുകൾ പറയരുത്.”

40. “മഹത്തുക്കളോടു കഠിനവാക്കു പറയരുത്.”

41. “ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക.”

‘ഭൂരിപക്ഷത്തെ നിങ്ങൾ തുടരുവിൻ’ എന്നു നബി (സ) ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്നവൻ ആക്ഷേപാഹ്നായിത്തീരാതിരിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളത് എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കേണ്ട സംഗതിയാകുന്നു.

42. “പാമരന്മാരോടും തന്നിൽനിന്നും താഴ്ന്നനിലയിലുള്ളവരോടും കളിവാക്കു പറയരുത്.”

അപ്രകാരം കളിവാക്കു പറയുന്നതായാൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കുള്ള ബഹുമാനവും ഭയവും ഇല്ലാതാകുന്നതാണ്.

43. “എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നിന്നെ സമീപിക്കുന്നവനെ ആദരിക്കുക.”

എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നിന്നെ സമീപിക്കുന്നവരെ യഥാശക്തി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ നീ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

44. “കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ക്ലേശിക്കരുത്.”

45. “തന്നത്താൻ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന സൽകർമ്മങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായമർത്ഥിക്കരുത്.”

46. “നിന്റെ മുതലിനെ സ്നേഹിതന്മാരെയോ ശത്രുക്കളെയോ കാണിക്കരുത്.”

ശത്രുക്കൾ കാണുന്നതായാൽ ഏതെങ്കിലും കൌശലം പ്രയോഗിച്ചു അതിനെ അപഹരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കും. മിത്രങ്ങൾ കാണുന്നതായാൽ അവർ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളായിത്തീരും.

47. “കുടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള കടമയെ നിറവേറുക.”

കുടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള കടമയെ അവഗണിക്കുന്നവന് അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും അതുപിതൃയും ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ദുഷ്ടതയും ഉണ്ടാകും. “നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. യാതൊരു വസ്തുവിനെയും അവനോടു സാമ്യപ്പെടുത്തരുത്. മാതാപിതാക്കൾക്കും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ നന്മചെയ്യുവിൻ.” എന്നു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

48. “പരദൂഷണം ചെയ്യരുത്.”

‘പരദൂഷണം വ്യഭിചാരത്തെക്കാൾ ഏറ്റവും കഠിനമായതാകുന്നു’ എന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു. ‘അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകാ! പരദൂഷണം വ്യഭിചാരത്തെക്കാൾ കഠിനമായതും ദുഷിച്ചതും ആയതെങ്ങനെയാണു്?’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘വ്യഭിചാരകൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു പിൻതിരിയുന്നതായാൽ അവന്റെ പാപം മാപ്പുചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ പരദൂഷണം

ചെയ്യുന്നവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചാലും, ആരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഭ്രഷ്ടിച്ചുവോ അവൻ പൊരുത്തപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരിക്കലും അവന്റെ പാപം പൊറുക്കപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങളിലൊരാൾ മരൊരുവനെ ഭ്രഷ്ടിക്കരുത്. പറയുന്നവനെപ്പോലെതന്നെയാകുന്നു കേൾക്കുന്നവനും. പാപം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു വാക്കുകൊണ്ടേകിലും സഹായിച്ചാൽ ആ സഹായിച്ചവനും ചെയ്യുന്നവനും കുറ്റത്തിൽ സമന്മാരാകുന്നു.’

49. “ആവശ്യത്തിലധികം സംസാരിക്കരുത്.”

ഏതുകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശ്രോതാക്കളെ മുഷിപ്പിക്കത്തക്കവിധം ദീർഘമായി സംസാരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. വളച്ചുകെട്ടുകൾ കൂടാതെ കാര്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്.

50. “അന്യനു വ്യസനമോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വാക്കും പറയരുത്.”

അസ്രമേറുണ്ടാകുന്ന ഒരു മുറിവ് കാലക്രമേണ മാഞ്ഞുപോയെന്നുവരും. എന്നാൽ ക്രൂരമായ വാക്കുകൾ തറച്ച ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുന്ന മുറിവ് യാതൊരുവിധമായ പ്രതിവിധികളാലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല.

51. “അഹംഭാവം നടിക്കരുത്.”

“ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അണുവോളം അഹംഭാവമുണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കുകയില്ല.” എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മനുഷ്യന്റെ അഹംഭാവത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നുള്ളതിന് താഴെ പറയുന്ന ഹദീസു തെളിവായിരിക്കുന്നു. “വ്യഭിചാരകനായ വൃദ്ധൻ, കളവുപറയുന്ന രാജാവ്, അഹംഭാവിയാ യദരിദ്രൻ ഈ മൂന്നുപേരോടും അല്ലാഹു അന്ത്യദിനത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതല്ല. അവരെ ശുദ്ധിയാക്കുകയോ,

14353

അവരെ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അവർക്ക് വേദനാകരമായ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും."

52. "നിന്റെ നമസ്കാരങ്ങളെ ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുക."

റെറയ്ക്കു നമസ്കരിച്ചതിനുശേഷം ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവരോടുചേർ് ആ നമസ്കാരത്തെ വീണ്ടും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. അതിൽ നിനക്കു സുന്നത്തിന്റെ പ്രതിഫലം കിട്ടും. ജമാഅത്തായിട്ടുള്ള ഒരു നമസ്കാരം, റെറയ്ക്കു 27 പ്രാവശ്യം നമസ്കരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പ്രതിഫലമുള്ളതാകുന്നു.

53. "വിലകൊണ്ടു ചൂളം അടിക്കരുതു്."

ചൂളം വിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതും വിലപയോഗിച്ച് ഉച്ചത്തിൽ ചൂളമടിക്കുന്നതും മാനുന്മാരുടെമുമ്പിൽ ആക്ഷേപാർഹമായ പ്രവൃത്തികളാകുന്നു.

54. "ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു പല്ലിട കരുതു്."

ഈ പ്രവൃത്തി മറ്റുള്ളവർക്ക് വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. സദസ്സിൽവെച്ച് ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

55. "മൂക്കുള, കഫത്തോടുകൂടിയ തുപ്പൽ എന്നിവയെ ശബ്ദത്തോടുകൂടി പുറപ്പെടുവിക്കരുതു്."

56. "കോട്ടാവിവിടുമ്പോൾ വായിൽ ഇടതുകൈചേർത്തു മറയ്ക്കുക."

കോട്ടാവിവിടുമ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയോ സമീപത്തിരിക്കുന്നവരുടെമേൽ നമ്മുടെ ശ്വാസംതട്ടാൻ ഇടയാക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്.

57. "കൈവിലകളെ കോർത്തു ഞെട്ടിയൊടിക്കരുതു്."

58. "മൂക്കിനുള്ളിൽ വിരലിടരുതു്."

59. “സദസ്സിലിരുന്നു വിനോദങ്ങൾ പറയരുത്.”

സദസ്സിനോടുള്ള മതിപ്പില്ലായ്മയേയും തന്റെ സൗമ്യത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തേയും കാണിക്കുന്നതായിട്ടുമാത്രമേ ഈ പ്രവൃത്തിയെ മററുള്ളവർ കരുതുകയുള്ളൂ.

60. “സഭ്യമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ പറയരുത്.”

ചീത്തവാക്കുകൾ പറയുന്നത് അവന്റെ സംസ്കാരശൂന്യതയേയും ഹീനബുദ്ധിയേയും വെളിപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. നോമ്പുകാരനെ മരൊരുത്തൻ ചീത്തപറയുന്നതായാൽ ഞാൻ നോമ്പുകാരനാണെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

61. “കണ്ണുകൊണ്ടും പുരികംകൊണ്ടുമുള്ള സൂചനയാൽ അന്യനെ ആക്ഷേപിക്കരുത്.”

62. “പറഞ്ഞ കാര്യത്തെ ആവർത്തിച്ചു പറയരുത്.”

63. “അന്യരെ ചിരിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പറയരുത്.”

ജനങ്ങളെ ചിരിപ്പിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു നരകത്തിൽ മുഖംകുത്തിക്കുന്നതാണെന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

64. “തന്നെ സംബന്ധിച്ചോ തന്റെ വീട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചോ ആരോടും സ്തുതിച്ചുപറയരുത്.”

ആത്മപ്രശംസ ഒരു ദുഷിച്ച സ്വഭാവമാകുന്നു. തനിയ്ക്കില്ലാത്ത ഗുണങ്ങളെ വണ്ണിച്ചുകേട്ടു സന്തോഷിക്കുന്നവനും ഇഷ്ടദൃത്തിൽപെടുന്നു. ഇത് അവരുടെ വിസ്തൃതത്തിനുമാത്രമേ പര്യാപ്തമാകുന്നുള്ളൂ. തന്നത്താൻ പുകഴ്ത്തുന്നവൻ മറയനാണെന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അതിന്റെ ന്യൂനവശം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

65. “സ്രീകളെപ്പോലെ ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി നടക്കരുത്.”

നബി (സ) തിരുമേനി ഒരിയ്ക്കൽ തന്റെ വലതുകൈയിൽ പട്ടുതുണിയും, ഇടതുകൈയിൽ സ്വണ്ണവും വച്ചുകൊ

ണ്ട് ഇതുരണ്ടും, എന്റെ അനന്യായികളിൽ പുരുഷന്മാർക്ക് വിശ്വാസിക്കപ്പെട്ടതും സ്ത്രീകൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും ആകുന്നു എന്ന് പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. “സ്ത്രീവേഷം ധരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരേയും പുരുഷവേഷം ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളേയും അല്ലാഹു ശപിക്കുന്നതാണെന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

66. “ഒരു മനുഷ്യനെ അടുത്തറിയുന്നതിനുമുമ്പ് അവനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കരുത്.”

ഒരു മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും നമ്മോടു പറയുന്ന അവസരത്തിൽ അയാളെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ അഭിപ്രായം പെട്ടെന്നു രൂപീകരിച്ചുകളയുന്നത് ഒരു സാധാരണനടപടിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അയാൾ ചിലപ്പോൾ നല്ലവനായും ചിലപ്പോൾ ചീത്തയായും തീരുന്നത് ശരിയല്ല. ഒരു മനുഷ്യനെ അടുത്തറിയുന്നതിനുമുമ്പ് രൂപീകരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം എല്ലാപ്പോഴും തെറ്റാകാണം ഇടയുള്ളതു് എന്ന കാര്യം ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നാൽ അപ്രകാരം അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നതല്ല.

67. “കുട്ടികളെ അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം നടക്കുന്നതിനു് അനുവദിക്കരുത്.”

സന്താനങ്ങളെ അതിരുകവിഞ്ഞു ലാളിക്കുകയും അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം നടക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവരിൽനിന്നും യാതൊരു നന്മയും മാതാപിതാക്കൾക്കു ലഭ്യമാകയില്ല. അവരുടെ ദോഷവശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഗുണദോഷിച്ചും ശരിയായ വിധത്തിൽ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചും വളർത്തുന്നതായാൽ അവർ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഒരു ഭാരമായിത്തീരാതെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരായിത്തീരും.

68. “പാപിയായിത്തീരുന്ന യാതൊരു വാക്കും പറയാതെ.”

കളവുപറയുക, കള്ളസ്സത്യംചെയ്യുക, പരദൂഷണം ചെയ്യുക, ഏഷണികൂട്ടുക മുതലായ സംഗതികൾ പാപമേതുകവും, മനുഷ്യന്റെ ലൗകികവും പാരത്രികവുമായ സർവ്വനന്മകളേയും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതുമാകുന്നു. സർവ്വവിധത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു ശിക്ഷയ്ക്കും കാരണമായിത്തീരുന്ന ഈ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ സമൂലം കൈവെടിയേണ്ടതു് മനുഷ്യന്റെ കടമയാകുന്നു.

69. “കൈകാലുകളേയും പുരികത്തേയും അനക്കിക്കൊണ്ടു സംസാരിക്കരുതു്.”

കൈകാലുകൾ പുരികം മുതലായതു ചലിപ്പിച്ചുപല ഗോഷ്ടികൾ കാണിച്ചും ചിലർ സംസാരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തി ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നുള്ളതു് അവർ അറിയുന്നില്ല. അല്പം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഈവക ഗോഷ്ടികളെ ഉപേക്ഷിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.

70. “എല്ലാവരേയും ബഹുമാനിക്കുക; അവർ നിന്നെയും ബഹുമാനിക്കും.”

71. “ആരുടേയും മനസ്സിനെ വേദനപ്പെടുത്തരുതു്.”

72. “മരിച്ചുപോയവരെ ദൂഷിക്കരുതു്.”

അന്യനെ ദൂഷിക്കുന്നതു് മതത്തിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട സംഗതിയാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മരിച്ചുപോയവരെപ്പറ്റിയും ദൂഷ്യംപറയാവുന്നതല്ല. കഴിയുന്നതും അവർ വല്ല നന്മയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പറയുകയാണു വേണ്ടതു്.

73. “ആരോടും വൻപുപറയുകയും പിണങ്ങുകയും ചെയ്യാതെ.”

നബി (സ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ വാത്കളെ ചാരമാർ മുഖേന അറിയാൻ ശ്രമിക്കരുത്. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്ന സംഗതികൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ പരസ്പരം അസൂയ ഭാവി ക്കരുത്. നിങ്ങൾ കച്ചവടച്ചരക്കുകളെ നിരക്കുവിലയിൽ കുറച്ചോ കൂട്ടിയോ വില്ക്കരുത്. നിങ്ങൾ പരസ്പരം കോപിച്ചുപിണങ്ങരുത്. നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളായി വർത്തിക്കുക. അഥവാ വല്ല വഴക്കുകളോ പിണക്കങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ മൂന്നു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ പിണങ്ങിയിരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. മൂന്നാംദിവസം ആദ്യമായി കാണുന്നവൻ സലാംപറഞ്ഞു കൊണ്ടു സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണ്.”

“യാതൊരു സത്യവിശ്വാസിക്കും അവന്റെ സഹോദരനോടു മൂന്നുദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ പിണങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് അനവദനീയമല്ല. മൂന്നുദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ പിണങ്ങിയിരിക്കുകയും അതോടുകൂടി മരണപ്പെടുപോകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ നരകാഗ്നിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാകുന്നു.”

74. “തന്റെ ശക്തിയെ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചും പരിശോധിക്കരുത്.”

75. “ശത്രുവും മിത്രവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവിധം പ്രവർത്തിക്കുക.”

നബി (സ) തിരുമേനിക്കു മക്കാവിജയം സിദ്ധിച്ചപ്പോൾ പൂർവ്വശത്രുക്കളോടു് അദ്ദേഹം പകവീട്ടാൻ ഉദ്യമിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം മിത്രഭാവേന അവരോടു ചെരുമാറുകയും, സർവ്വകുറങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മോചിതരായിരിക്കുന്നതായി അവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

76. “ഗുരുക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുക.”

ഗുരു ആത്മീയപിതാവാകുന്നു. വിവേകത്തേയും ഋദ്ധിയേയും ആത്മീയവളർച്ചയേയും ഗുരു ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നു.

77. “നിന്റെ സുഹൃത്തിൽ ഭക്ഷണംകഴിച്ച വിരുന്നുകാരൻ നീ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുക.”

78. “യാതൊരു കാര്യത്തിലും ധൃതി കാണിക്കരുത്.”

ധൃതിപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പൂർണ്ണമാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നത് അനുഭവസിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ വിരുന്നുകാരനെ സൽക്കരിക്കുന്നതിലും പ്രായപൂർത്തിയായ പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലും ധൃതി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

79. “ഐഹികസുഖങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതിരുകവിഞ്ഞു പ്രയത്നിക്കരുത്.”

80. “നിന്നെ അറിയുന്നവനെ നീയും അറിയുക.”

ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനെ അറിഞ്ഞു ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ അവനെ അറിഞ്ഞു അങ്ങോട്ടും ബഹുമാനിക്കണമെന്നാകുന്നു ഇതിന്റെ താല്പര്യം. ഗുണവാനായ ഒരു മനുഷ്യൻമാത്രമേ അന്യന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ.

81. “കോപം വരുമ്പോൾ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുക.”

നിസ്സാരകാരണങ്ങളിൽപോലും കോപിച്ചു ചുറ്റുപാടു നോക്കാതെ സഭ്യമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ പറയുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അവർ മനസ്സിനെ അല്ലമൊന്നു നിയന്ത്രിച്ചാൽ ഈ ചിത്തവികാരത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കും. നബി (സ) തിരുമേനി കോപത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണ്: “നിശ്ചയമായും കോപം ശൈത്താനിൽനിന്നും ഉള്ളതാകുന്നു. ശൈത്താൻ അഗ്നികൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തീ അണയ്ക്കപ്പെടുന്നതു് വെള്ളംകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനു കോപം ഉണ്ടായാൽ അവൻ അംഗസ്താനം (വൃന്ധ) ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.”

82. “ഉടുപ്പിന്റെ കൈകൊണ്ടു തുപ്പൽ തുടയ്ക്കരുതു്.”

മുക്കളു തുപ്പൽ എന്നിവയെ ഉടുപ്പിന്റെ കൈകൊണ്ടു തുടയ്ക്കരുതു് സാസ്കാരശൂന്യമായ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവനെ മറുക്കുവർ മനസാ വെറുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

83. “സൂത്രോദയംവരെ നിദ്രചെയ്യരുതു്.”

പ്രഭാതത്തിനുമുമ്പു് ഉണർന്നുണേല്ക്കുകയും ദിനക്രിയകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ പ്രത്യേകം പരിശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂത്രോദയംവരെ നിദ്രചെയ്യുന്നതു് ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമാകുന്നു. മതപരമായും വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായും വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണിതു്. രാത്രിയിലെ ഉറക്കത്തിൽ യാതൊരാപത്തും സംഭവിക്കാത്ത നിലയിൽ സുഖംനല്കിയ അല്പാഹുവിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കേ അതിനുവേണ്ടിയുള്ള സുബ്ഹ്നമസ്കാരത്തെ അതിന്റെ സമയത്തു് അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുന്നതു് മഹാപാപമാകുന്നു. സൂത്രോദയംവരെ നിദ്രചെയ്യുന്ന ഒരുവൻ ഈ മഹാപാപത്തെ സ്വയം കൈയേൽക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

84. “ജനങ്ങളുടെ മുഖിൽവെച്ചു് ഒന്നുതന്നെ ഭക്ഷിക്കരുതു്.”

ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനെ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും മറച്ചുവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു നബി (സ) ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

85. “പാതയിൽ നടക്കുമ്പോൾ മാന്യന്മാരുടെ മുഖിലായി നടക്കരുതു്.”

86. “ആരെങ്കിലും സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കുകയറി സംസാരിക്കരുതു്.”

87. “സദസ്സിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കാൽമുട്ടുകളിൽ തലചായ്ച്ച് ഇരിക്കരുത്.”

ഇത്, സദസ്സിനോടുള്ള ബഹുമാനമിടയ്ക്കായും തന്റെ മുഷിഞ്ഞ മനുഷ്യാവസ്ഥയെയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതാണ്.

88. “വഴിയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കി നടക്കാതെ തറയിൽനോക്കി നടക്കുക.”

89. “ജീനിയീല്ലാതെ കുതിരപ്പുറത്തു സവാരിചെയ്യരുത്.”

90. “അതിഥിയുടെ മുഖിൽവെച്ച് ആരോടും കോപിക്കരുത്.”

വിരുന്നുകാരൻ ഒരുപക്ഷേ ഈ പ്രവൃത്തിയെ തെറ്റി ലാരിച്ചു എന്നു വന്നേയ്ക്കും.

91. “വിരുന്നുകാരനെക്കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യിക്കരുത്.”

92. “ഭ്രാന്തന്മാരോടും ഉന്മത്തന്മാരോടും സംസാരിക്കരുത്.”

ഭ്രാന്തന്മാരും, മദ്യം മുതലായതു സേവിച്ച് ഉന്മത്തന്മാരായിട്ടുള്ളവരും വിവേകശൂന്യമായിട്ടേ പെരുമാറുകയുള്ളൂ. അവരുടെ വാക്കുകൾ അവർ കരുതിക്കൂട്ടി പ്രയോഗിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും അവ ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനു വേദനയെ ഉണ്ടാക്കിയെന്നുവരും. അതിനാൽ സ്വബുദ്ധിയില്ലാത്തവരോടു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

93. “ദുർവൃത്തന്മാരോടുകൂടി നടക്കരുത്.”

ദുർവൃത്തന്മാരോടുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുകൊണ്ട് അവരുടെ ദുർഗുണങ്ങൾ ക്രമേണ നമ്മിൽ കടന്നുകൂടുകയും നമ്മുടെ സൽഗുണങ്ങൾ നമ്മെ വിട്ടുകലുകയും ചെയ്യും. ഒരു ശീലം മറെറൊരു ശീലത്തെ അപഹരിക്കുമെന്നു മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

94. “തുല്യമായ ആദായത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു അനാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടരുത്.”

ആജീവനിലുള്ള അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ടു ന്യായത്തെ വിഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ അവൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ദ്യനായിത്തീരും. മനുഷ്യന്റെ അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ടു ഒന്നുംതന്നെ സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ട സംഗതിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരമാണു് ഏതു കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നതു്.

95. “ശ്രേഷ്ഠത്വം ഭാവിക്കുന്നവനും വീൺവാക്കു പറയുന്നവനും ആകരുതു്.”

96. “ആരുടേയും ശത്രുവാകരുതു്. ആരെയും നിന്റെ ശത്രുവാക്കരുതു്.”

97. “വഴക്കുകളേയും കുഴപ്പങ്ങളേയും വിട്ടു് അകന്നിരിക്കുക.”

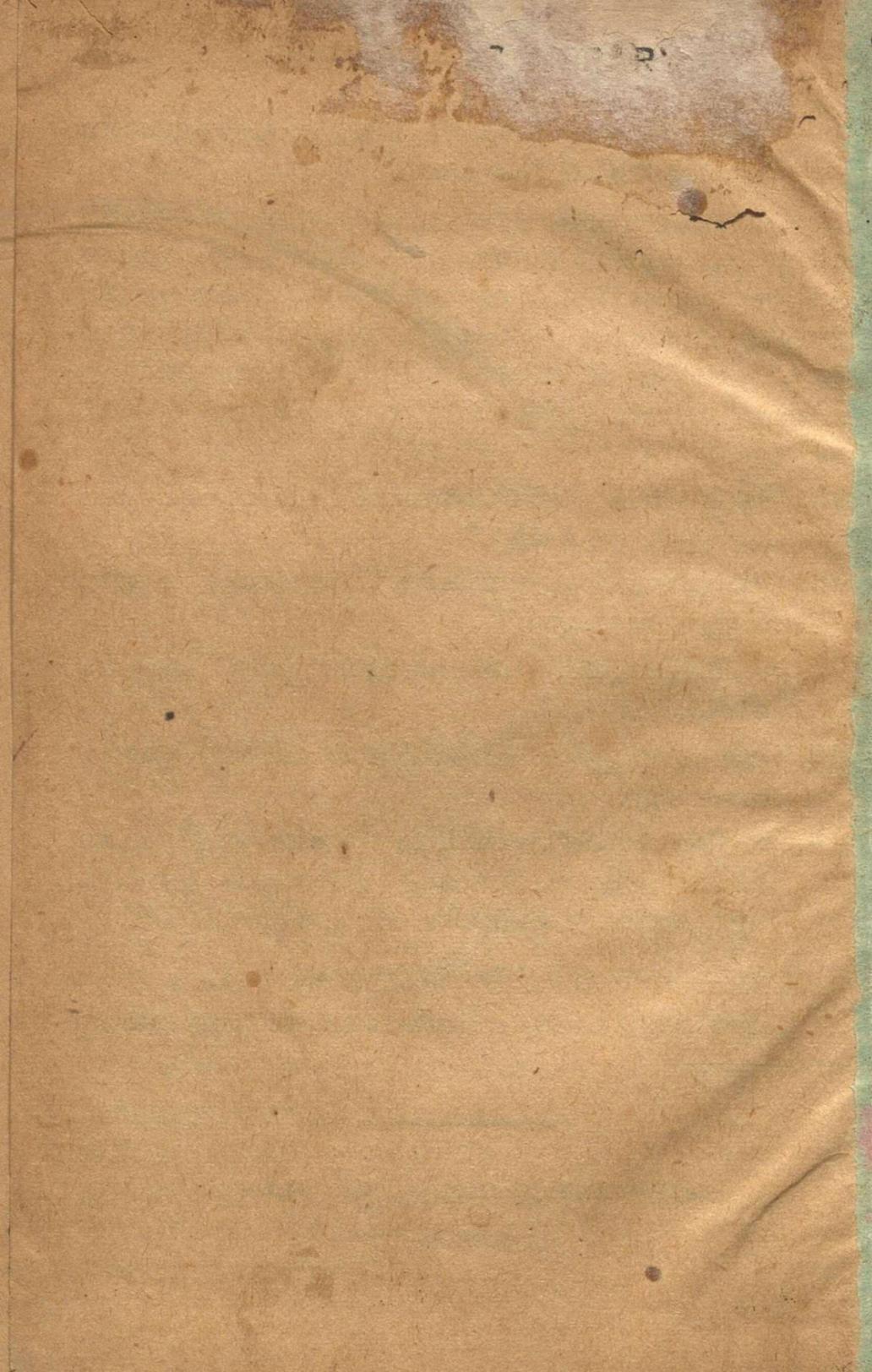
98. ഒരു സമയത്തും പേനാക്കത്തിയോ വടിയോ കൂടാതെ നടക്കരുതു്.

99. “നിന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ജനങ്ങളോടു പെരുമാറുക; ആ പെരുമാറ്റം ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സ്തുത്യർഹമായിരിക്കുന്നതിനു നീ പരിശ്രമിക്കുക.”

100. “താഴ്മയെ ദൃഢമായി കൈക്കൊള്ളുക.”

താഴ്മയുള്ളവനെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഉയർത്തുന്നതാണു്.

വിജ്ഞാനപോഷിണിപ്രസ്സ്, കൊല്ലം

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. M. 297.....

Acc. No. 14 353.....

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

5 JUL 1988

If the book is not returned on due date a
fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged

Cl. No. 297

Acc. No. 14353

Muh-H

AUTHOR മുഹമ്മദ് സാഹിബ് (എ.)

TITLE വിശ്വതല ലോകവാണിജ്യ സുദൃഢ
ഉപദേശങ്ങൾ.

M

297

14353

Muh-H

മുഹമ്മദ് സാഹിബ് (എ.)

വിശ്വതല ലോകവാണിജ്യ സുദൃഢ
ഉപദേശങ്ങൾ

